

Arrest

nr. 108 578 van 26 augustus 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 3 mei 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 april 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 juni 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 juli 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. GYSELS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, A. T., verklaart de Pakistaanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op 12 april 1987 in het dorp Chak 22 gelegen in de stad Hamidabad dat op zijn beurt gelegen is in de provincie Punjab. U hangt het ahmadiyya-geloof aan. U stopte met school toen u drieëntwintig jaar was omwille van de problemen die u ondervond door uw geloof. Uw vader bezat veel grond waar hij mensen uit de buurt op tewerkstelde. Uw vader was het hoofd van de ahmadi-gemeenschap in uw dorp die bestond uit slechts twee families die aan elkaar verwant zijn.

Uw problemen begonnen toen u uw vader moest vervangen op een vergadering van de ahmadi-gemeenschap in de stad Hasil Pur. Na de vergadering ging u samen met uw vriend Shah Nawaz boodschappen doen in de winkel van Sharif. Net op dat moment kwam Maulvi Sadique langs in

uw winkel. Maulvi Sadique was werkzaam in de madrassa in uw dorp en was in die hoedanigheid zeer gekant tegen ahmadi's. U verklaarde dat u vermeed hem tegen hij lijf te lopen in het dorp uit schrik om uitgescholden te worden. Tijdens de ontmoeting met Maulvi Sadique beschuldigde hij jullie mensen te willen bekeren. Toen jullie de winkel wilden verlaten, greep Sharif jullie vast terwijl Maulvi Sadique jullie sloeg. Shah Nawaz duwde Maulvi Sadique opzij waardoor jullie konden weggeraken.

U vluchtte naar het huis van Shah Nawaz waar u uw vader opbelde. Er werd afgesproken dat het beter was dat u een tijdje daar zou blijven. De volgende dag tijdens het ochtendgebed verklaarde Maulvi Sadique dat u mensen had proberen te bekeren in de stad en riep hij op u te doden. Samen met enkele aanwezigen in de moskee en enkele jongens van de madrassa viel hij jullie huis aan. Ze sloegen ook uw vader. Toen ze het huis in brand wilden steken, werden ze tegengehouden door enkele dorpingen die uw familie hielpen bij de oogst. Ze overtuigden Maulvi Sadique dat er een wetgeving bestond tegen bekering en dat het beter was om de zaak op die manier verder aan te pakken. Na dit incident raadde uw vader u aan om naar uw tante te gaan in de stad Sialkot. U verbleef er enkele dagen toen uw vader u verwittigde dat er een verzoekschrift was ingediend in de rechtbank. De rechter had het bevel gegeven om een onderzoek te starten tegen u. In het verzoekschrift werden artikel 295c en 298c vermeld. Sindsdien komt de politie regelmatig langs bij u thuis om u mee te nemen naar de rechtbank. Eén keer werd uw vader meegenomen om hem op die manier onder druk te zetten uw schuilplaats op te geven. Er werd beslist dat het niet meer veilig was voor u in Pakistan en dat u het land moest ontvluchten.

U ontvluchtte Pakistan op 12 december 2011 en kwam aan in België op 19 december 2011 waar u dezelfde dag asiel aanvraagde.

Bij uw terugkeer vreest u gearresteerd of gedood te worden door de politie of Maulvi Sadique.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u uw identiteitskaart, een eigendomsakte van uw grond, een verzoekschrift, een brief over een cursus die u volgde voor de ahmadi-gemeenschap, twee brieven van uw gemeenschap, enkele reçu's van uw bijdrage aan uw gemeenschap in België, een medisch attest van uw vader en enkele algemene artikels over de problemen die ahmadi's ondervinden in Pakistan voor.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aangetoond heeft. De reden waarom u niet in aanmerking komt voor een erkenning als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie noch voor de status van subsidiaire bescherming is omdat uw verklaringen met betrekking tot de gebeurtenissen die de aanleiding zouden gevormd hebben tot uw vertrek uit Pakistan zo weinig overtuigend zijn en zo weinig coherentie vertonen met de documenten die u voorlegt dat er geen geloof kan aan gehecht worden.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u bitter weinig kennis heeft van het verzoekschrift dat er toe leidde dat de politie u wou arresteren. Dit is opmerkelijk omdat dit verzoekschrift de directe aanleiding vormde tot uw vlucht uit Pakistan. U vermeldde immers zelf dat ware het niet geweest van het verzoekschrift, u uw land meer dan waarschijnlijk niet was ontvlucht (CGVS p. 19, 24 en 25). Men kan dan ook op zijn minst verwachten dat u perfect weet wat er in dit verzoekschrift staat. Zo is het vreemd dat u benadrukt dat er twee specifieke artikels worden vermeld in het verzoekschrift, namelijk artikels 295c en 298c van het Pakistaanse Strafwetboek (PPC). Eerst en vooral moet worden vastgesteld dat deze twee artikels helemaal niet worden vermeld in het verzoekschrift. Als u dan gevraagd wordt wat deze twee artikels precies betekenen, antwoordt u dat de ahmadi's niemand mogen groeten en ahmadi's zich niet mogen voordoen als moslims (CGVS p. 16). U voegt eraan toe dat u enkel weet dat die twee artikels tegen de ahmadi's zijn en dat jullie de anderen niet mogen begroeten en dat jullie niet mogen stemmen (CGVS p. 16). In werkelijkheid bestraft artikel 295c het beledigen van de profeet Mohammed en viseert artikel 298c de ahmadis die zichzelf een moslim noemen, hun geloof als islam betitelen of hun geloof prediken of verspreiden (zie toegevoegde informatie: administratief dossier). De 'misdaden' die u worden aangewreven in het verzoekschrift zijn echter uzelf voordoen als moslim en het geloof prediken (zie administratief dossier: vertaling verzoekschrift) wat allebei onder artikel 298c valt (zie toegevoegde informatie: administratief dossier). Artikel 295c is dus helemaal niet van toepassing voor hetgeen waarvan u beschuldigd wordt. Uw kennis over de inhoud van die wetsartikelen is dus ondermaats. U weet niet wat ze precies inhouden en welke strafmaat er op welk misdrijf staat. Zo verklaarde u dat u een levenslange gevangenisstraf riskeerde of zelfs de doodstraf kon krijgen (CGVS p. 16). Van iemand die beweert een levenslange gevangenisstraf of zelfs de doodstraf te kunnen oplopen, mag verwacht worden dat hij op de hoogte is van wat hem nu precies wordt aangewreven in het verzoekschrift. Aangezien u enkel wordt beschuldigd van het zich voordoen als moslim en het

prediken van het ahmadi-geloof, riskeert u maximaal drie jaar gevangenisstraf. Het feit dat u tijdens het gehoor op het CGVS verkondigt dat u de doodstraf riskeert en foutief beweert dat u onder artikel 295c van het Pakistaans Strafwetboek dreigt vervolgd te worden terwijl uw 'misdaden onder artikel 298c vallen en u risico loopt maximaal drie jaar opgesloten te worden, ondermijnt uw geloofwaardigheid. U vermeldde ook dat onder de artikels 295c en 298c verstaan werd dat ahmadi's niemand mogen groeten (CGVS p. 16). Hiermee refereert u meer dan waarschijnlijk naar artikel 298b dat ahmadi's verbiedt om personen aan te spreken met islamitische titels (zie toegevoegde informatie: administratief dossier). U verklaart dus foutief dat het niet mogen groeten van iemand onder artikel 295c of 298c valt (CGVS p. 16). Bovendien heeft dit helemaal niets te maken met uw zaak en is het dan ook een raadsel waarom u dit antwoordt als u gevraagd wordt wat artikels 295c en 298c, die volgens u in het verzoekschrift vermeld worden, betekenen. Uw gebrek aan kennis over wat u aangewreven wordt lijkt eerder aan te tonen dat er allemaal niks van aan is.

Daarnaast is het weinig aannemelijk dat u niet weet dat er naast uzelf, uw vriend Shah Nawaz, de winkelier Muhammad Sharif en Maulvi Sadique nog een vijfde persoon aanwezig was in de winkel. In het verzoekschrift staat immers dat ook Tariq Javed getuige was van jullie 'misdaad' (zie administratief dossier: vertaling verzoekschrift) terwijl u in uw verklaringen geen blijk geeft van een vijfde persoon in de winkel. Het feit dat u deze persoon niet vermeldt terwijl hij gewoon door aanwezig te zijn als getuige al een rol speelt in uw asielrelaas of toch tenminste in het verzoekschrift ondermijnt de geloofwaardigheid van de gebeurtenissen die aanleiding vormden tot uw vertrek.

Het is ook bevreemdend dat u het verzoekschrift van de rechtbank kunt voorleggen, terwijl u geen kopie van de F.I.R. neerlegt, die u normaal gezien van dezelfde rechtbank zou kunnen verkrijgen. Uit publieke informatie blijkt immers dat de beklaagde of een derde gratis een gecertificeerde kopij van een F.I.R. kan verkrijgen op de rechtbank (zie toegevoegde informatie: administratief dossier). Uw familie-advocaat die het verzoekschrift voor u heeft opgehaald moet hier van op de hoogte geweest zijn (CGVS p. 19). Vreemd genoeg lijkt u te impliceren dat uw advocaat geen F.I.R. kon ophalen bij de politie omdat die aan de kant staan van de maulvi's (CGVS p. 19). Nochtans staat op het verzoekschrift duidelijk dat Sharif geen gehoor kreeg bij de politie en daarom rechtstreeks naar de rechtbank was getrokken (zie administratief dossier: vertaling verzoekschrift). Doorheen het gehoor heeft u geen blijk gegeven hiervan op de hoogte te zijn. U verklaarde dat de politie altijd gelooft wat zij (maulvi's) zeggen en dat de autoriteiten niets anders kunnen dan luisteren naar hen (CGVS p. 19). Als u gevraagd wordt waarom u geen F.I.R. kan voorleggen tijdens het gehoor, antwoordt u in de lijn van uw vorige verklaringen dat ze (politie) verplicht zijn te luisteren naar de maulvi's omdat die druk uitoefenen op de autoriteiten (CGVS p. 19). Dit is natuurlijk geen excuus aangezien de politie geen blijk heeft gegeven van enige vooringenomenheid in deze zaak. Integendeel, Sharif heeft wel degelijk klacht ingediend bij de politie maar zag zich door hun terughoudende en zelfs passieve houding genoodzaakt rechtstreeks klacht in te dienen bij de rechtbank. Er was dus geen enkele reden om de politie op dergelijke manier te wantrouwen dat men op voorhand zou kunnen concluderen dat men de F.I.R. niet zou overhandigen. Bovendien lijkt het vreemd dat als de autoriteiten op zo'n manier onder invloed staan van de maulvi's dat uw advocaat er wel in slaagt om het verzoekschrift te verkrijgen maar dat het verkrijgen van een F.I.R. onmogelijk zou zijn.

Vervolgens zijn ook uw verklaringen over de vervolging van Maulvi Sadique weinig aannemelijk. Zo verklaarde u dat als u Maulvi Sadique dreigde tegen het lijf te lopen, u hem trachtte te vermijden omdat hij u anders zou uitschelden (CGVS p. 18). Als u gevraagd wordt of het enkel om verbaal geweld ging, bevestigt u dit en verklaart u dat hij te oud was voor fysiek geweld (CGVS p. 19). Even later wordt u gevraagd wat de exacte reden was dat Maulvi Sadique u sloeg in de winkel waarop u antwoordt dat dit enkel en alleen was omdat u ahmadi bent (CGVS p. 20). U voegt eraan toe dat u voor de rest geen problemen met hem had en dat er niets is gebeurd (CGVS p. 20). Opnieuw verklaart u dus dat u in het verleden nooit fysiek aangevallen werd. Geconfronteerd met het feit dat u al uw hele leven ahmadi bent en hij u nooit eerder fysiek had aangevallen, beweert u plots dat hij u voordien ook vele keren geslagen heeft (CGVS p. 20). Het is natuurlijk weinig geloofwaardig om eerst te verklaren dat die keer in de winkel de eerste keer was dat u door hem werd geslagen terwijl u even later beweert dat hij u talrijke keren heeft geslagen in het verleden. Als u geconfronteerd wordt met deze tegenstrijdigheid, ontwijkt u de vraag en begint u over de algemene situatie van ahmadi's in Pakistan (CGVS p. 20).

Verder verklaarde u dat de dag na het incident in de winkel Maulvi Sadique de dorpelingen tijdens het ochtendgebed opriep om tot geweld over te gaan (CGVS p. 15). Hij noemde u een ongelovige en beschuldigde u van bekeringsdrang en het beledigen van de profeet (CGVS p. 15). Hij zei dat de dorpelingen zich moesten schamen omdat ze nog niets ondernomen hadden, dat ze nu moesten opstaan en u vernietigen (CGVS p. 15). Hierop verzamelde Maulvi Sadique een menigte rond zich die uw huis vernielde en uw vader, die een oude man was (CGVS p. 5), sloeg (CGVS p. 16). De menigte stond op het punt uw huis in brand te steken toen enkele arme mensen uit de buurt Maulvi Sadique konden overtuigen met het argument dat er een wetgeving bestaat tegen ahmadi's (CGVS p.

16). Net alsof deze mensen voordien niet op de hoogte zouden zijn geweest van deze wetgeving. Het is bovendien ongeloofwaardig dat een troep uitzinnige extremisten die het gerechtvaardigd vindt om een huis te vernielen, een oude man te slaan en op het punt staat om uw huis in brand te steken omdat u de profeet zou hebben beledigd, in het heetst van de strijd overtuigd kunnen worden om de aftocht te blazen met het simpele argument dat dit allemaal niet nodig is want er kan ook klacht kan ingediend worden tegen u.

Daarenboven dient opgemerkt te worden dat een aantal elementen met betrekking tot de door u uiteengezette reisweg van Pakistan naar België evenmin geloofwaardig zijn. Zo verklaart u dat u zonder het gezelschap van een smokkelaar met een vals paspoort reisde (CGVS p. 10). Het ging om een Pakistaans paspoort op de naam Nayyer Ahmad met een visum voor Turkije (CGVS p. 10). U verklaarde dat het de eerste keer was dat u reisde en dat u maar één pagina kon bekijken omdat u ongerust was (CGVS p. 10). U kon enkel uw foto en de naam Nayyer Ahmad zien (CGVS p. 10). U voegde eraan toe dat het heel toevallig was dat u in het paspoort keek (CGVS p. 10). In dergelijke omstandigheden mag er echter van u verwacht worden dat u met de smokkelaar gedetailleerde afspraken maakt over de reis en uw handelen bij de grenscontroles, en dat u ook de nodige uitleg kunt geven over de gebruikte documenten. Dit is bij u niet het geval. U kent enkel de nationaliteit en de naam van de paspoorthouder en gaat er vanuit dat er een Turks visum in stond omdat dit logischerwijze kan verwacht worden als men in Istanbul landt (CGVS p.10). Het is dus onmogelijk om uw echte reisweg te bepalen alsook de data waarop u hebt gereisd en de documenten die u hiervoor hebt gebruikt. Dit doet het vermoeden rijzen dat u met uw eigen paspoort hebt gereisd, maar dit document achterhoudt. Immers kan dit paspoort uitreisstempels of visum-gegevens bevatten die u niet ter kennis van de Belgische asielinstanties wilt brengen.

Gezien al deze vaststellingen kan er geen geloof meer worden gehecht aan het door u aangehaalde asielrelaas. U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat u uw land van herkomst heeft verlaten omdat er in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Het CGVS erkent dat het noordwesten van Pakistan geteisterd wordt door een bij periodes open strijd tussen extremistische elementen en overheidstroepen. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw dossier blijkt dat het hier over een zeer lokaal conflict gaat dat zich voornamelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan (zie toegevoegde informatie: administratief dossier). Daar u niet uit de getroffen regio afkomstig bent, staat dit conflict uw terugkeer naar Pakistan niet in de weg. U komt dan ook niet in aanmerking voor de bescherming geboden door de Conventie van Genève noch voor subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusie niet beïnvloeden. Uw identiteitskaart, de eigendomsakte van uw grond, het verzoekschrift, de brief over een cursus die u volgde voor de ahmadi-gemeenschap, de twee brieven van uw gemeenschap en enkele reçu's van uw bijdrage aan uw gemeenschap in België bevestigen enkel uw identiteit en uw achtergrond de welke hier niet betwist worden. Wat betreft het medische document van uw vader moet worden opgemerkt dat er weinig raakvlakken zijn tussen uw persoonlijke problemen, namelijk het incident in de winkel van Sharif en de gevolgen hiervan, en het incident waarbij uw vader werd verwond. Het is immers niet aangetoond dat de schotwonden van uw vader veroorzaakt zijn tijdens het conflict over zijn grond en dat uw vervolger, Maulvi Sadique, hier ook maar iets mee te maken zou hebben. Bovendien kunnen dergelijke documenten gemakkelijk vervalst worden (zie toegevoegde informatie: administratief dossier). Dit geldt ook voor het verzoekschrift van de rechtbank. Daarenboven kan aan documenten slechts waarde worden gehecht indien de verklaringen geloofwaardig zijn, wat in uw geval niet zo is. De algemene artikels over de problemen die ahmadi's ondervinden in Pakistan kunnen niet in overweging genomen worden. Er dient te worden opgemerkt dat een loutere verwijzing naar een algemene situatie niet volstaat om te spreken van een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade (zoals bedoeld in artikel 48/4 § 2 a) en b) van de gecoördineerde vreemdelingenwet), vermits dit risico in concreto dient te worden aangetoond. De algemene artikels over de situatie van Ahmadi's in Pakistan voegen dan ook niets toe aan uw individuele asielaanvraag.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en voert daarbij een schending aan van de beginselen van behoorlijk bestuur, het motiveringsbeginsel, het draagkrachtbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, van de artikelen 63 en 48/4 van de vreemdelingenwet en van de artikelen 3, 5 en 14 van het EVRM.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire bescherming te verlenen.

2.1.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift twee artikelen betreffende de algemene situatie van Ahmadis in Pakistan.

2.2. Beoordeling

Blijkens de bestreden beslissing wordt de asielaanvraag van verzoeker in hoofdzaak afgewezen om reden dat de verklaringen van verzoeker weinig coherentie vertonen met de documenten die hij neerlegde ter staving van zijn relaas. De Raad stelt evenwel vast dat geen van de neergelegde documenten is terug te vinden in het administratief dossier. Zo stuk 14 van het administratief dossier een inventaris vermeldt van de neergelegde stukken bevat de bundel dienaangaande enkel een formulier waaruit blijkt dat alle deze stukken werden teruggegeven op 10 april 2013. De betrokken stukken, waaronder de door verzoeker neergelegde originele identiteitskaart en het "verzoekschrift" in de rechtszaak die beweerdelijk tegen verzoeker loopt, betreffen stukken waarvan het onderzoek essentieel is om tot een correcte beoordeling te komen van de door verzoeker geformuleerde vrees temeer nu zij een hoofdmotief vormen bij de afwijzing van verzoekers asielaanvraag.

Het ontbreekt de Raad om deze reden dan ook aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en de bestreden beslissing dient overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 3 april 2013 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig augustus tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER